

# **Digitales Brandenburg**

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

## **Machsor**

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte  
und deutscher Uebersetzung

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

**Stern, Salomo Gottlieb**

**Wien, 1897**

הַרְטֶפֶה הַמְדוּקָה תּוֹכְרֵב

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180)

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וזאת התורה אשר שם | משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה:  
עץ חיים היא למחזיקים בה ותופקיה מאשר: דרכיה ברכי נעם וכל נתיבותיה  
שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה אשר וכבוד: יי הפץ למען צדקו וגדיל  
תורה ויגדיר:

## ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der erwählet hat die Propheten, die reich begabten, und sein Gefallen hat an ihren Worten, die sie gesprochen in Wahrhaftigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die Thora hat erwählet und Moses, seinen Knecht, und Israel, sein Volk, und die Propheten der Wahrheit und des Rechtes;

כה Also spricht Gott: Es fand Gnade im wüsten Lande das Volk, das dem Schwerte ist entronnen; es geht ein zu seiner Ruhe Israel. Aus der Ferne ist mir Gott erschienen. Mit unendlicher Liebe liebte ich dich, darum führte ich dich am Bande der Liebe. Noch baue ich dich auf, und du wirst erbauet sein, jungfräuliches Israel! noch schmückst du dich mit deinen Pauken, und ziehst einher im Reigentanz der Fröhlichen! noch pflanzest du deinen Wein auf den Bergen von Samaria, und die Pflanzler, die ihn gepflanzt, die können ihn auch trinken. Denn es kommt ein Tag, da rufen die Winzer auf dem Gebirge

ברוך אתה יי אלהינו מן  
העולם אשר בחר בנביאים טובים  
ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:  
ברוך אתה יי הבוחר בתורה  
ובמשה עבדו ובישראל עמו  
ובנביאי האמת וצדק:

הפטרה ליום ב' דר"ה (ירמיה ל"א פסוק ב')

(3) כה אמר יהוה מצא חן  
במדבר עם שרידי חרב  
הלוד להרגיעו ישראל:  
(2) מרחוק יהוה נראה לו  
ואהבת עולם אהבתך על-  
כן משכתך חסד: (7) עוד  
אבנד ונבנית בתולת ישראל  
עוד תעדי תפוד ויצאת  
במחול משחקים: (5) עוד  
תשעי כרמים בהרי שמרון  
נמעו נטעים וחקלו: (1) כי  
ישיום קראו נצרים בחר

Ephraim: Kommt laffet uns hinaufgehen nach Zion zu Gott unserm Herrn!" Denn also spricht Gott: Sauchzet freudig auf, um Jakob, jubelt an der Spitze der Völker; laffet hören eure Stimme, preiset Gott und sprecht: „Erlöse Gott dein Volk, den Rest Israels!" Schau, ich bringe sie aus dem fernen Norden, ich sammle sie aus allen Ecken und Enden der Welt; darunter sind Blinde und Lahme, Schwangere und Gebährende alle zusammen, in großer Schaar kehren sie zurück hieher. Weinend ziehen sie aus, in Freundlichkeit geleite ich sie, führe sie zu Wasserbächen, auf gerader ebener Straße, auf der sie nicht straucheln können; denn ich bin Israel ein Vater, und Ephraim ist mein Erstgeborner!

Höret Gottes Wort, ihr Völker! Erzählet es auf den Inseln in der Ferne, sprecht: der Israel hat zerstreut, der sammelt es wieder ein, und hütete es, wie ein Hirte seine Heerde! denn Gott hat Jakob erlöset, es befreiet aus einer Hand, die stärker war als seine. Sie kommen, und ziehen ein jubeln auf den Höhen Zions, strömen herbei zu den Gütern Gottes; da gibt es Korn und Most und Dehl und junge

אפרים קומו ונעלה ציון אל-  
יהוה אלהינו: (א) כי-כה |  
אמר יהוה רגו ליעקב  
שמחה וצהלו בראש הגוים  
השמיעו קללו ואמרו הושע  
יהוה את-עמך את שארית  
ישראל: (ב) הנני מביא  
אותם מארץ צפון וקבצתיים  
מירכתי-ארץ במ עור ופסח  
הרה וילדת יחדו קהל גדול  
ישבו הנה: (ג) בבכי יבאו  
ובתחנונים אובילים אוליכם  
אל-נחלי מים בדרך ישר  
לא יבשלו בה כי הייתי  
לישראל לאב ואפרים בכרי  
הוא: (ד) שמעו דבר-יהוה  
גוים והגידו באיים ממרחק  
ואמרו מורה ישראל יקבצנו  
ושמרו ברעה עדרו: (ה) כי-  
פדה יהוה את-יעקב וגאלו  
מיד חוק ממנו: (ו) ובאו  
ורגו במרום-ציון ונהרו  
אד-שוב יהוה על-הגן ועל-  
תירש ועל-יצהר ועל-בני-

Schafe und Rinder, und es ist ihr Herz wie ein Garten, der wohl getränkt ist, und sie fühlen keinen Kummer mehr! Da freuet sich die Jungfrau im Reigentanz, und Jünglinge und Greise freuen sich mitsammen; ich lehre ihre Trauer um in Fröhlichkeit, und tröste sie, und erfreue sie in ihrem Gram und Jammer; ich sättige den Priestern die Seele mit Fett und Ueberfluß, und mein Volk wird satt an meinen Gütern, spricht Gott!

Also spricht Gott: Eine Stimme wird gehört zu Rama, ein Winseln und Klagen und bitterliches Weinen; Rachel weinet um ihre Kinder, verschmähet jeden Trost um ihre Kinder, die nicht mehr sind. Und Gott spricht also: Spar' dein Winseln und Weinen, trockne dir die Thräne im Auge; denn es ist der Lohn da für deine Treue, spricht Gott, sie kehren heim aus Feindesland! Und die Hoffnung bleibt dir für dein Ende, spricht Gott, es kehren deine Kinder heim in ihr Gebiet! Ich habe wohl gehört wie Ephraim sich beklaget: Du hast mich gezüchtigt, und ich bin gezüchtigt worden wie ein Kalb, das nicht gelehrt ist; nimm mich wieder auf, ich lehre zu dir wieder; den du bist ja mein Gott und Herr! denn nachdem ich mich von dir gelehrt, hab ich's bereut, und wie

צֹאן וּבָקָר וְהִיתָה נֶפֶשׁם  
 כְּגֵן רְוָה וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה  
 עוֹד: (יג) אִזּוֹ תִשְׂמַח בְּתוֹלָהּ  
 בְּמַחֲוֹל וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יִחְדּוּ  
 וְהִפְכֹתִי אֲבָלָם לְשִׂשׂוֹן  
 וְנַחֲמַתִּים וְשִׂמְחַתִּים מִיָּגוֹנָם:  
 (יד) וְרוֹוִיתִי נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִים דְּשִׂשׂוֹן  
 וְעַמִּי אֶת־שׁוּבֵי יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר־  
 יְהוָה: (טו) כֹּה אָמַר יְהוָה  
 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי  
 תִמְרוּרִים רָחַל מְבַכָּה עַל־  
 בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְתָּם עַל־  
 בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ: (טז) כֹּה אָמַר  
 יְהוָה מִנְעִי קוֹרֶךְ מִכִּי  
 וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר  
 לְפַעֲלֹתֶיךָ נֶאֱמַר יְהוָה וְשָׁבוּ  
 מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: (יז) וַיִּשְׁתַּקֹּוּהָ  
 לְאַחֲרֵיתֶךָ נֶאֱמַר יְהוָה וְשָׁבוּ  
 בָנִים לְגִבּוֹלָם: (יח) שְׂמוֹעַ  
 שָׁמַעְתִּי אִפְרַיִם מִתְנוֹדָד  
 יִסְרַתְנִי וְאֹיֵסָר כְּעֶגְלָה לֹא  
 דָּמָד הִשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי  
 אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי: (יט) כִּי־  
 אַחֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמַתִּי וְאַחֲרֵי

Ephu  
 hina  
 unfer  
 sprid  
 auf,  
 Spit  
 euer  
 und  
 dein  
 Sch  
 fern  
 aus  
 der  
 und  
 Geb  
 gro  
 rück  
 ste  
 leite  
 Wa  
 eber  
 nich  
 ich  
 Eph  
 bor  
 S  
 Bö  
 Zus  
 der  
 sam  
 hüt  
 Hee  
 erle  
 Ha  
 Sie  
 jub  
 strö  
 So  
 De

ich zur Erkenntniß kam, schlug ich zusammen meine Hände um die Hüften, und schämte mich und grämte mich ob meiner Jugendschmach." — Ist Ephraim mir ein theurer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wie ich nur von ihm rede, und auch nur sein gedenke, schlägt mein Herz für ihn voll Liebe und Erbarmen, — spricht Gott!

הַיְיָדְעִי סַפְקֹתַי עַל־יָרֵךְ  
בְּשֵׁתַי וְגַם־נִבְלַמְתִּי כִּי  
נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי; (כ) הֲבֵן  
יִקָּוֶר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד  
שֵׁעֲשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרַי בּוֹ  
זָכַר אֶזְכְּרֵנּוּ עוֹד עַל־כֵּן  
הָמוּ מֵעַי לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ  
נְאֻם־יְהוָה:

### ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Gott ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, dei-

למך ההפטרה ינכך כמפטיך ברכות אחרונות.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ  
הָעוֹלָם. צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים. צַדִּיק  
בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן.  
הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם.  
שָׁפֵל דְּבָרָיו אִמָּת וְצַדִּיק:  
נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ  
וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד  
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם  
כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה.  
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל  
דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ  
וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה  
כְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ  
צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שְׂמַחֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהּ הַנְּבִיא